
Prædiken til 22. S. e. Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 22. S. e. Trinitatis	4
22. s.e.Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 22. S. e. Trinitatis

22. s.e.Trin.

Prædikedag 22. s.e.Trin.

Prædiketekst Matthæus 18,1-14

Prædiken ID Px-28

Kilde KMF-nr. 14.22.02. Udateret manuskript, uden årstalsangivelse. Formentlig lige år.

22 S. e. T.

Det er nødv., at Forarg. kommer — at vi lever i en Verden, der maa bede ¹⁾ Hell. vorde... ²⁾ komme dit Rige ³⁾ ske din V.

ἄναγκη — Verdenskrigen — Pengegriskhed (Spekulationer, Svindel, Gerrighed.)

Børn i et Hjem, Mor har Kærester, Far bander og drikker — — — eller et Hjem, hvor alt gik op i Slid som et Muldyr ingen aandelig, menneskeværdig Interesse —

ak: ἄναγκη se lille Pige plukker Blomster ved Grøftkant, er saa sød paa Konfirmandgulvet i sin hvide Kjole og de nye Sko, voxer til og bliver køn og frisk — saa kom han og hun sagde Ja, hvor hun ikke skulde, og det Barn, der blev født, der ikke burde, og hun skammede sig for Verden og led ondt eller skammede sig ikke og blev fræk og tog Skade paa sin Sjæl.

Se, der gaar han i sin bedste Kraft og arbejder ^{x)} for sit Hjem, sin Kone og de 8 Børn eller er det 9, I plejer at have — og de kommer ud i Verden — og han bliver gammel og svag og sat op i et Hjørne og ikke spurgt til Raads mere — Hørelsen ringe, Synet svækket, Savl i Skægget, saadan skulde det ende, o, 'αναγκæ. — Og kom Guds Søn, kom ogsaa en Judas, der med Kys gav ham i Bøddelhaand — αναγκη

(^{x)} for en Lykke at kunne det. Vi skønner ikke nok, er ej taknemmelige nok for hver Dag vi har, selv raske, og de raske hjemme, i Stand til at passe vor Dort, at faa os en Snak med en Nabo, mærke Havets saltfriske Brise eller Solens dejlige Smil — vi ved ej, hvorlænge — en Sygdom, et Ulykkestilfælde — ell. Alderen, før vi ved af det)

Vi spørger op imod Himlen, hvorfor det maa være saadan? Og paa Himlen staar skrevet αναγκη. Thi ingen Religion løser Gaader, tværtom, den giver dem, og Gaader er en Pine — — — og de Folk, der kan leve Livet uden Religion, de har det fornøjeligere end vi.

Men nu αναγκη — er der ingen Trøst i Krstnd. herfor? Jo, Gudskelov, alt det, jeg her siger, det havde jo ogsaa Jesus set og forstaaet — derom handler jo Texten i Dag. Og alt det, ja, det styrkede i ham Troen paa Gud — for hvad skulde han ellers holde sig til over for alt dette, om ikke Gud? — og det styrkede i ham Viljen til at kæmpe mod alt det onde. Saa være da ogsaa Jesus vort Forbilled her: lad os til Gud, hvis Veje er over vore og lad os ikke selv give Aarsag til Forargelse; thi ve den, fra hvem Forarg. kommer! D.v.s. lad os være som et Barn. Disse smaa, som tro paa mig — ikke tror paa Jomfrufødsel og Treenighed, men stikker sin lille Haand ind i min og ser mig tillidsfuld ind i Øjnene — o, I Fædre og Mødre, hver Dag burde være jer en Lykke saa intet kunde blive jer i Vejen, fordi I har jeres Børn, tænk dog: Børn! Og saadan skulde vi være Guds Børn, Mennesker, der troede ham og saa ham tillidsfuldt ind i Øjnene.